

Zpěvník

Obsah:

Modlitba.....	2
Kovboj od Zlaté řeky.....	3
Jdem zpátky do lesů.....	4
Rána v trávě (Každý ráno boty zouval).....	5
Toulám se klínem skal.....	6
Tulácký ráno.....	7
Jižní kříž.....	8
Až se k nám právo vrátí.....	9
Lod' dětí.....	10
Mlýny.....	11

Modlitba

Jan skácel, Petr Ulrych

1. Pane ať jsi stéblo trávy nebo obyčejný list,
prosím, dej, ať trochu umím ve tvých vzkazech číst,
Prosím, dej, ať řeči stromů aspoň trochu rozumím,
ať vědí, že se učím a že nic neumím.

- R: Dej, ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru,
když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru.
Ať mi stačí dohlédnout na obzor, který jsi mi dal,
ať se smírím se vším, co jsi mi kdy vzal.

2. A dej mi sílu snášet pokorně, co změnit nemám sil,
Odvalu, abych to, nač stačím na tomhle světě pozměnil.
A taky prostý rozum, který vždycky správně rozezná,
co se změnit nedá a co se změnit dá.

Kovboj od Zlaté řeky

Trampeký song z druhé poloviny 30. let, z tzv. "první doby kovbojské".

Emanuel "Sally" Prkno.

1. Tam, kde Zlatá řeka blýská se z daleka,
kovboj na mne čeká od předloni.
Rancho má tam dole, pak své ruce holé,
dvě prázdné pistole a pět koní.

- R: Mám ráda kovboje od Zlaté řeky,
ten umí rozkošně na banjo hrát.
Na rančích děvčata pukají vzteky,
že ten kovboj nechtěl dřív mít je rád.
Když soumrak skryje zem,
zpívá mi pod oknem,
pak v stínu kaktusů
dá mi pusy.
Na ranči svém malém už na mne čeká,
ráda půjdu za ním, až zavolá;
do snů pak zašumí nám Zlatá řeka,
až nad ní budu snít, jen on a já.

2. Až tou Zlatou řekou nám v dálku dalekou
dny mládí odtekou a zbělí vlas,
pak srdce znavené, není-li z kamene,
jistě si vzpomene a vzdychne zas.

Jdem zpátky do lesů

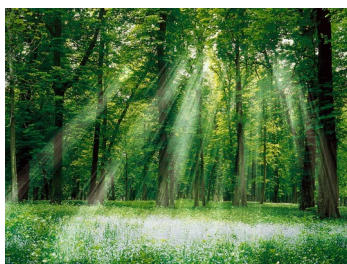
Interpret/autor: Žalman

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Rána v trávě (Každý ráno boty zouval)

Interpret/autor: Žalman

R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

1. Poznal Moravěнку krásnou
a vínečko ze zlata,
v Čechách slávu muzikantů
umazanou od bláta.
2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.

Toulám se klínem skal

Interpret/autor: Nedvědi

1. Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.

R: Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát,
stín tuláků, ohňů dým,
pláč stromů na stráních, když je vítr ohýbá,
jako nás divná doba bláznivá.

2. Mávám ti, lásko má, zbývá už jen, jen pár chvil,
na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.

R:

Tulácký ráno

Interpret/autor: Nedvědi

1. Posvátný je mi každý ráno,
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdem toulat se dál,
a vodou z říčky oheň se zháší,
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

Jižní kříž

Interpret/autor: Nedvědi

1. Spí Jižní kříž,
to na studený zemi
ještě uměli jsme milovat a spát.
2. Dál, však to znáš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem
a stavěl Bobří hráz,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.

R:

Až se k nám právo vrátí

Interpret/autor: Spirituál kvintet

1. Chci sluncem být a ne planetou,
až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň stáletou,
až se k nám právo vrátí.

R: Já čekám dál, já čekám dál,
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
já čekám dál, já čekám dál,
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst, až se k nám... vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám... vrátí,
a chci svůj život jako člověk žít,
až se k nám... vrátí.

R:

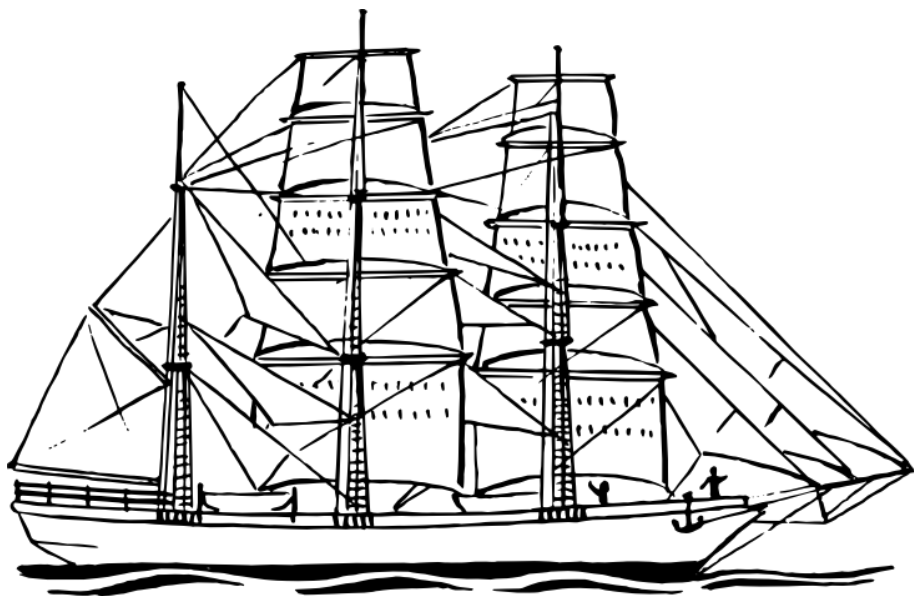
4. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám... vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.

5. Už se těším až se narovnáám,
až se k nám právo
své věci rozhodnu si sám, až se k nám... vrátí.

Lod' dětí

Interpret/autor: Spirituál kvintet

1. Už plachty vzhůru letí, náš vítr začal vát
je slyšet písně dětí a hudba začala hrát.
- R: Tak jen dál, milé děti,
honem dál milé děti,
tak jen dál, děti moří,
ta loď dost místa má.
2. Kdo má už po krk bídy, ten u nás najde kout,
na té lodi nejsou díry a každý může plout.
 3. Ať v dáli nad vodami zas vyhoupne se zem,
tak těm, kdo plují s námi, bude patřit všem.

Mlýny

Interpret/autor: Spirituál kvintet

R: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
otáčí, otáčí, otáčí.

1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
melou bez výhod a melou stejně všem,
melou doleva jen a melou doprava,
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
melou otrokáře, melou otroky,
melou na minuty, na hodiny, na roky,
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
já už slyším jejich hlas.
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!